

Draugijos veikla remiasi jos narių iniciatyva, kolegialiu vadovavimu ir vadovaujančių asmenų atskaitomybe rinkėjams, vadovaujasi Lietuvos Respublikos Konstitucija, Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu, Asociacijos įstatymu ir kitais įstatymais bei norminiais aktais, taip pat ir AITSD įstatais. Pagrindiniai Draugijos tikslai: suvienyti anestezijos ir intensyviosios terapijos slaugytojų pastangas tobulinant, reformuojant anestezijos ir intensyviosios terapijos slaugytojų veiklą; dalyvauti rengiant norminius aktus ir kitus dokumentus, reglamentuojančius anestezijos ir intensyviosios terapijos slaugytojų darbo organizavimą, profesinį rengimą, kvalifikacijos tobulinimą; koordinuoti savo narių veiklą, šviesti juos darbo teisės ir kitose srityse, padėti tobulinti savo kvalifikaciją, ugdyti profesionalumą; atstovauti narių interesams ir juos ginti. Daugiau informacijos galima rasti AITSD interneto svetainėje (www.laitsd.lt).

Per dešimt Draugijos egzistavimo metų buvo aktyviai vykdoma įstatuose numatyta veikla: organizuojamos mokslinės praktinės konferencijos slaugytojams (taipogi ir tarptautinės), suvažiavimai, palaikomas glaudus ryšys su kitomis Lietuvos bei Latvijos ir Estijos slaugytojų draugijomis, kasmet rengiami ir skaitomi pranešimai, nušviečiantys anestezijos ir inten-

syviosios slaugos aktualijas, bendradarbiaujama su Sveikatos apsaugos ministerija, siekiant atstovauti anestezijos ir intensyviosios terapijos slaugytojų interesams ir išlaikyti reikiamą kompetencijų lygmenį.

Šiuo metu Draugijos narių skaičius išaugo iki 125 anestezijos ir intensyviosios terapijos slaugytojų iš visos Lietuvos gydymo įstaigų: Vilniaus, Kauno, Klaipėdos, Ukmergės, Anykščių.

Bendradarbiaujant su Lietuvos anesteziologų-reanimatologų draugija, Vilniaus universiteto Medicinos fakulteto Slaugos katedra, Lietuvos universitetinio išsilavinimo slaugytojų draugija, Lietuvos operacinės slaugytojų draugija, Sveikatos priežiūros ir farmacijos specialistų kompetencijų centru, spalio 25 dieną Vilniuje organizuojamame tarptautiniame kongrese, planuojama anestezijos ir intensyviosios terapijos slaugytojų sesija, kurioje dalyvaus slaugytojai iš įvairių šalių: Lietuvos, Estijos, Latvijos, Lenkijos, Suomijos ir Didžiosios Britanijos. (Kongreso programą žr. p. 16.)

Slaugos sekcijos programą sudaro aktualūs ir įdomūs žodiniai, stendiniai pranešimai. Praktinėse stotelėse dalyviai galės įtvirtinti jau turimus praktinius įgūdžius ir išmokyti naujovių. Detalesnės informacijos apie Kongresą ieškokite tinklalapyje <http://www.baltanest2018.com/>.

LIETUVOS VALSTYBĖS ATKŪRIMO ŠIMTMEČIO METAI

Atkurtai
Lietuvai
100

Slaugytoja ir rašytoja – viliojanti svajonė

Laura Rutkauskaitė

Lietuvos sveikatos mokslų universitetas

Dar paauglystėje pastebėjau, kad mano svajonių specialybės vizija buvo labai panaši į šviesios atminties rašytojo, poeto Justino Marcinkevičiaus: rašytojas ir gydytojas.

Ko gero, labiausiai atmintyje įstrigo jo knygos „Dienoraštis be datų“ eilutės, kuriose kalbama apie autoriaus susižavėjimą vieno žymiausių praėjusio šimtmečio mūsų valstybės kūrėjų Vinco Kudirkos asmenybe bei atsidavimu šioms abiem profesijoms. Pasikapsčiusi po savo giminės archyvą pagalvojau: „O galbūt mano pačios apsisprendimas studijuoti slaugą nebuvo vien sąmoningas pasirinkimas, galbūt tai – iš anksto nulemtas posūkis gyvenimo kryžkelėje, nes kiek tik atmintis siekia, iš kartos į kartą tėvelio giminės moteriškosios linijos atstovės vis buvo medikės, o didžiausia dalis jų – slaugytojos?“ Nors, prisipažinsiu, noro tęsti giminės tradicijas negalėčiau įvardyti kaip pagrindinio savo pasirinkimo motyvo. Tačiau kas tiksliai galėtų pasakyti, kodėl mes nueiname viena ar kita kryptimi?

Galimybė būti slaugytoja man reiškia svajonės padėti žmonėms įgyvendinimą. Slaugytojo profesija mano širdžiai artima tuo, kad mes esame arčiausiai savo pacientų, mums jie išdrįsta pasakyti daugiau, nei kam kitam galėtų pasakyti, o mes tai atsakingai saugome. Mes galime padėti, kai skauda, kai gyvy-

bei gresia pavojus arba kai tiesiog reikia pasikalbėti. Apskritai kartais man atrodo, kad bendravimu galime labai daug padėti savo slaugomiems pacientams. Mano atmintyje yra labai giliai įsirėžusių akimirkų iš klinikinės praktikos, kai slaugytoja savo žodžiais, palaikymu įkvėpė pacientui norą kovoti su ištikusia liga. Labai ryškiai atsimenu tuokart mane apėmusį jausmą, kad vieną dieną norėčiau būti TOKIA slaugytoja.

Bandant įsivaizduoti save kaip dirbančią slaugytoją man kyla labai daug prieštarų minčių. Ar sugebėsiu, ar esu pakankamai gera tam, ar lemiama akimirka priimsiu teisingą sprendimą, ar aš pakankamai noriu būti slaugytoja, kad susidūrusi su labai rimtais sunkumais nemesčiau visko dėl lengvesnio kelio? Kol kas nežinau tikslių atsakymų, tačiau jaučiu, kad esu ten, kur turiu būti.

O rašydama šias eilutes prisiminiau, kokį malonumą man teikia pats rašymas. Apgalvodama, trindama ir perrašydama nemanau, kad tai neturi prasmės. Man tiesiog malonu. Tą patį jausmą jaučiu ir slaugos praktikų metu. Man smagu, kad slaugytojai gali įgyti labai įvairios bendravimo su žmonėmis patirties, be to, slaugytojų reikia vos ne visame pasaulyje, todėl turint noro atsiveria neribotų galimybių keliauti, tobulėti, mokytis įvairiose šalyse ir kultūrose, o tai, manau, galėtų tapti visai neblogu šaltiniu rašymui. Slaugytoja ir rašytoja – neįsivaizduoju savęs niekaip kitaip, nors dabar dar ir netikiu tuo.